

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U PAZINU
Pazin, Drščevka 1

Posl. broj: 4 P-77/2021-45

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Pazinu, po sutkinji Tijani Licul, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice DUNJE BENČIĆ iz Poreča, Obala Maršala Tita 9, OIB: 67016810488, zastupane po punomoćniku Dariu Čehiću, odvjetniku u Poreču, protiv tuženika RB-IMPEX d.o.o. Poreč "u stečaju", Obala Maršala Tita 9, OIB: 25611782202, kojeg zastupa stečajni upravitelj Damir Majstorović uz sudjelovanje umješača na strani tuženika IMMO MORE j.d.o.o. Poreč, Obala maršala Tita 24, OIB: 98785655503, kojeg zastupa punomoćnik Toni Primorac, odvjetnik iz Rijeke, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane glavne i javne rasprave 09. ožujka 2022. godine u nazočnosti tužiteljice, punomoćnika tužiteljice i stečajnog upravitelja tuženika, dana 22. travnja 2022. godine, objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se da je tužiteljica, Dunja Benčić iz Poreča, Trg Maršala Tita 9, OIB: 67016810488 vlasnica nekretnina upisanih u z.k.ul. 2927 i to k.č.br. 1139/1 u naravi oranica sa 308m2, k.č.br. 1196/1 u naravi kuća i dvorište površine 227m2, k.č.br. 1140/1 u naravi dvorište sa 564 m2, nadalje nekretnina upisanih u z.k.ul. 3084 i to k.č.br. 114 u naravi oranica sa 564 m2, upisanih u z.k.ul. 4299 i to k.č.br. 1140/2 u naravi put sa 104 m, zk.ul. 4300 i to k.č.br. 1139/2 u naravi oranica sa 120 m2 i z.k.ul. 5492 i to k.č.br. 1196/4 sa 5 m2, sve upisano za k.o. Poreč u zemljišnoknjižnom odjelu Poreč, Općinskog suda u Pazinu.

2. Nalaže se tuženom RB-IMPEX d.o.o. Poreč "u stečaju", Obala Maršala Tita 9, OIB: 256117822, tužiteljici izdati tabularnu ispravu podobnu za upis tužiteljčinog prava vlasništva na predmetnim nekretninama u roku od 8 dana, a u protivnom će istu zamijeniti ova presuda.

3. Nalaže se tuženom da naknadi tužiteljici trošak ovog postupka u traženom iznosu u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti ove presude zajedno sa kamatama."

II. Nalaže se tužiteljici da tuženiku plati troškove ovog postupka u iznosu od 42.500,00 kn, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tužiteljici da umješaču na strani tuženika plati troškove ovog postupka u iznosu od 95.625,00 kn, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je 18. veljače 2021. godine podnijela tužbu protiv tuženika radi utvrđenja prava vlasništva dosjelošću.

2. U tužbi navodi da je tuženik vlasnik nekretnina u zemljišnim knjigama označenim kao k.č. 1139/1, k.č. 1196/1, k.č. 1140/1, k.č. 114, k.č. 1140/2, k.č. 1139/2 i k.č. 1196/4, sve upisane u k.o. Poreč, dok je tužena vlasnica k.č. 1135/2, k.o. Poreč, nekretnine koja se koristi kao jedini pristupni put do navedenih nekretnina tuženika.

3. Tužiteljica je u posjedu svih navedenih nekretnine još od 2001. godine kada su iste kupljene na ime tuženika, a nakon prodaje obiteljske kuće te iste godine u Malom Maju kraj Poreča, koja kuća je bila u suvlasništvu tužiteljice i njezinog pokojnog supruga Federica Bencicha, koju su isti zajedno kupili nakon povratka iz Švicarske gdje su ranije živjeli i radili. Ta se kuća prodala za oko 500.000,00 EUR i tim novcem su kupljene nekretnine čiji je danas vlasnik tuženik.

4. Na toj adresi u Malom Maju je registrirano i prvo sjedište tuženika, negdje u ožujku 1990. godine, i kao prvi osnivač je upisan pok. Federico Bencich. Tužiteljica je tada radila kao ginekolog u Domu zdravlja u Poreču, a njezin je suprug vodio poslovanje tuženika sve do smrti 07. studenog 2005. godine.

5. Zbog poremećenih obiteljskih odnosa tužiteljica se formalno razvela od svog supruga negdje polovicom 1996., ali su oni i dalje ostali živjeti skupa. 2001. godine prodali su kuću u Malom Maju i tim su novcem kupili nekretnine sada u vlasništvu samo tuženika, a u biti radi se o bračnoj stečevini tužiteljice i njezinog pok. supruga. Sve te nekretnine tužiteljica je od trenutka kada su kupljene do danas nesmetano posjedovala kao svoje vlasništvo jer je to bio dogovor između nje i pok. supruga. Naime ona je jedina radila i brinula se o djeci i imovini, a suprug je bio bolestan tako da tuženik zapravo nije niti poslovaio. Često je tužiteljica suprugu, za potrebe poslovanja tuženika, posuđivala novac, a on je zato od tužiteljice stalno tražio da te nekretnine prepíše na svoje ime. Međutim, tada je to bilo i teško i skupo, bio je visoki porez za prijenos, a i ona je to odbijala kako zbog pokojnog supruga tako i zbog djece, ali kako je iste posjedovala i nesmetano koristila to je smatrala da isto i nije tako važno te da će uvijek imati vremena za učiniti takvo što. Tako su do danas nekretnine ostale upisane kao vlasništvo tuženika.

6. Poslije smrti supruga, kako su bili formalno razvedeni, poslovni udio njenog supruga u tuženiku naslijedili su njihovi sinovi Luka Bencich i Enrico Benčić, a kako su znali da je jedina vrijednost tuženika u nekretninama koje su zapravo majčino vlasništvo s osnova bračne stečevine, ulaganja i velikog broja pozajmica koje je davala njihovom pokojnom ocu smatrali su moralnim da svoje poslovne udjele, a time i posredno vlasništvo na nekretninama tuženika, prenesu na majku, ovdje tužiteljicu, a što su i učinili tako da je tužiteljica od smrti svog supruga do otvaranja stečajnog postupka 11. rujna 2018. godine bila jedini imatelj poslovnog udjela tuženika.

7. Tužiteljica i danas uredno i neometano posjeduje sve opisane nekretnine na način da ih održava, u njima drži svoje stvari, te drži ključ tih nekretnina.

8. Tužiteljica je u dogovoru sa svojom obitelji odnosno djecom htjela te nekretnine, upisane kao vlasništvo tuženika, urediti za turističke potrebe u jedan mali obiteljski hotel sa kojim bi poslovali njezini sinovi radi čega su odlučiti podići kredit, tada vrlo povoljan i jednostavan za dobivanje, kod ZVEZA BANK iz Austrije, Klagenfurt. Ugovor su potpisali 16.02.2006., isti dan kada i sporazum o založnom pravu na predmetnim nekretninama, a na kojim se kao založni vjerovnik danas nalazi upisano društvo IMMO MORE j.d.o.o.

9. Kako tuženik zadnjih godina nije poslovao i nije imao nikakvih dugovanja prema trećim osobama (sva tekuća dugovanja podmirivala je tužiteljica osobno) tužiteljica kao direktor i imatelj poslovnih udjela tuženika nije ni znala da je banka u 10. mjesecu 2017. godine preko svog pravnog slijednika POSOJILNICE Bank blokirala račun tuženika (tuženik nije nikada primio obavijest FINE o blokadi), a nakon što je tuženik prestao vraćati kredit (do tada se vraćao iz sredstva kredita koja nisu bila utrošena). Po osnovi te blokade pokrenut je i otvoren stečajni postupak rješenjem ovog suda posl. broj: St-258/2018 od 11. rujna 2018. godine. U tom stečajnom postupku, na ročištu 12.01.2021., određeno je da će se navedene nekretnine prodati iako se zapravo radi o nekretninama koje su vlasništvo tužene.

10. Tužiteljica je u neprekidnom posjedu predmetnih nekretnina već 20 godina pa obzirom da je u stečajnom postupku određena prodaja tih nekretnina ima pravni interes podnijeti ovu tužbu i predlaže da sud temeljem čl. 159. i čl. 160. Zakona o parničnom postupku utvrdi njezino vlasništvo na tim nekretninama.

11. U odgovoru na tužbu tuženik u prvom redu ističe kako je tužba nedopuštena budući je nad tuženikom pokrenut stečajni postupak koji se vodi pred ovim sudom pod posl. brojem: St-258/18, a tužiteljica u ovom postupku nije prijavila svoje navodno izlučno pravo na dijelu imovine tuženika, nekretninama koje su predmet ovog postupka, a kako bi se stečajni upravitelj ili vjerovnici mogli očitovati da li to pravo osporava ili priznaje, pa da ju stečajni sud, ovisno o tome, uputi u parnicu. Tužiteljica do sada nije tvrdila da bi bila vlasnicom predmetnih nekretnina niti je prijavila svoje izlučno pravo. Tuženik smatra da je nužan uvjet za pokretanjem ove parnice podnošenje izlučnog zahtjeva u stečajnom postupku, te upućivanje u parnicu od strane stečajnog suda. Kako to nije učinjeno tužbu treba odbaciti.

12. Ako sud ipak smatra da je tužba nedopuštena tada tuženik istu osporava u cijelosti kao neosnovanu. Smatra da se radi o pravno neutemeljenoj tužbi usmjerenoj na pokušaj odugovlačenja stečajnog postupka i unovčenja imovine stečajnog dužnika. Da je tome tako ukazuje to što tužiteljica u stečajnom postupku nije podnijela izlučni zahtjev. Da se smatrala vlasnicom tada bi u roku propisanom Stečajnim zakonom zasigurno bila istaknula svoj izlučni zahtjev. Tužiteljica to nije učinila, a isto vrijedi i za ovršni postupak, koji je pokrenut još 2014. godine, a u kojem je tužiteljica tek 05. veljače 2021. godine podnijela prigovor treće osobe. Da se tužiteljica smatrala vlasnicom tih nekretnina taj bi prigovor bila izjavila još 2014. godine, odmah nakon donošenja rješenja o ovrsi, obzirom je bila direktorica tuženika i ovrha koja se provodila od tada na nekretninama tuženika kao dužnika nije joj mogla ostati nepoznata.

13. Osporava da bi nekretnine činile bračnu stečevinu tužiteljice i njezinog pok. supruga, obzirom je njihov brak razveden 1996. godine, a nekretnine je tuženik stekao 2001. godine. Osim toga, nekretnine nije stekao pok. suprug tužiteljice već tuženik koji

ima samostalnu pravnu osobnost i nekretnine dužnika nisu mogle biti predmet bračne stečevine.

14. To nije mogao biti ni poslovni udio pokojnog supruga tužiteljice u tuženiku jer su te udjele naslijedila njihova djeca, sinovi Luka Bencich i Enrico Bencich.

15. Isto tako nekretnine nisu mogle biti kupljene novcem koji bi činio bračnu stečevinu tužiteljice i njezinog pokojnog supruga već je, hipotetski, jedino moguće da su kupljene iz pozajmice koju su tužiteljica i njezin suprug dali tuženiku, pa bi u tom slučaju pozajmica mogla predstavljati bračnu stečevinu. No ni u tom slučaju tužiteljica ne bi prema tuženiku mogla imati stvarnopravni već isključivo obveznopravni zahtjev.

16. U stečajnom postupku tužiteljica je prijavila tražbinu u iznosu od 602.729,35 kn s osnova zajma, no ta tražbina joj je osporena, a tužiteljica nije pokrenula parnični postupak na koji je upućena.

17. Sve isprave kojima su predmetne nekretnine opterećene i iz kojih je proizašlo dugovanje koje je predmet ovršnog postupka, a i koje je dovelo do stečajnog postupka, su isprave koje je potpisala upravo tužiteljica.

18. Oспорава da je tužiteljica bila u samostalnom posjedu spornih nekretnina i tvrdi da je ista vršila posjed isključivo u svojstvu zakonskog zastupnika tuženika. U odnosu na nju nije proteklo ni potrebno vrijeme za stjecanje nekretnina dosjelošću. Tužiteljica nije u posjedu predmetnih nekretnine od dana otvaranja stečajnog postupka, 11. rujna 2018. godine.

19. Predlaže da sud prvenstveno odbaci tužbu, a podredno da odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

20. IMMO MORE d.o.o., u ovom je postupku sudjelovao kao umješač na strani tuženika, i u cijelosti se pridružio navodima tuženika.

21. Proveden je dokazni postupak u kojem je izvršen uvid u z.k. izvatke na listu 7-20 spisa, izvod iz sudskog registra na listu 21-22 spisa, ugovor o osnivanju založnog prava na listu 23-24 spisa, potvrde i izjave na listu 25-28, spisak pokretnina na listu 29-33, spis St-258/18, dokumentaciju u vezi koja se odnosi na kreditni odnos sa ZVEZA BANKOM na listu 61-135 i 169-176 spisa, djelomični povijesni izvadak na listu 137-139 spisa, presudu posl. broj: P-140/96 na listu 140-142 spisa, spisi posl. broj: Ovr-189/19, PsP-26/21, Pu Ovr-3986/19 (ranije Ovr-5584/17), presudu P-178/21 od 22. studenog 2011. na listu 208-225 spisa, kao svjedoci su saslušani Bruno Bravar i Luka Bencich, te je provedeno saslušanje tužiteljice.

22. Nakon provedenog dokaznog postupka utvrđeno je da je tužbeni zahtjev neosnovan.

23. Uvidom u stečajni spis posl. broj: St-258/18 utvrđeno je da tužiteljica u tom postupku nije podnijela izlučni zahtjev (već samo obavijest o pokretanju postupka 18. veljače 2021. godine (list 621 do 628 spisa)) međutim to nije razlog za odbacivanje ove tužbe. Naime, niti jednom odredbom Stečajnog zakona (Narodne novine broj 71/15, 104/17, dalje: SZ) nije propisano da su izlučni vjerovnici dužni radi ostvarenja

svojih prava podnijeti zahtjev u stečajnom postupku niti da ih je sud, u slučaju osporavanja tog zahtjeva, dužan uputiti na parnicu već iz odredbe čl. 147. st. 1. SZ-a proizlazi upravo suprotno i to da izlučni vjerovnici svoje izlučno pravo ne ostvaruju u stečajnom postupku već imaju pravo prijaviti to pravo stečajnom sudu, no bez posljedica ako to ne učine, a naročito ne u vidu gubitka prava na ostvarivanje tog zahtjeva (posljedica neprijavljivanja tog prava u stečajnom postupku mogla bi biti u vidu obveze naknade troškova parničnog postupka u slučaju kada bi se izlučni zahtjev priznao odmah po pokretanju parnice, bez da je prethodno taj zahtjev postavljen u stečajnom postupku). Slijedom navedenog, to što izlučni zahtjev (koji je istovjetan podnesenoj tužbi) nije podnesen u stečajnom postupku ne može biti razlogom odbacivanja tužbe.

24. Tužiteljica u ovom postupku tvrdi da su nekretnine pobliže navedene u tužbi, a koje u naravi predstavljanju obiteljsku kuću u Červaru (sa poslovnim prostorom – restoranom u prizemlju i stanom na katu), njezino vlasništvo koje je stekla dosjelošću jer da se u naravi radi o nekretninama koje su kupili ona i njezin pokojni suprug sredstvima od prodaje kuće u Malom Maju, a koja kuća je bila njihova zajednička imovina, da bi po smrti pokojnog supruga te nekretnine postale njezino isključivo vlasništvo.

25. O tome i na taj način je tužiteljica iskazivala pred sudom, a te navode je potvrdio njezin sin, Luka Bencich, saslušan kao svjedok, što su ujedno jedini dokazi na okolnost kako su te nekretnine stečene. Drugi svjedok, Bruno Bravar, nije imao saznanja o načinu stjecanja nekretnina.

26. Tako je tužiteljica navela, a njezin sin potvrdio, da je prvo saznanje da su predmetne nekretnine upisane na tuženika saznala tek po smrti svog supruga, koji je umro 2005. godine, i to u ostavinskom postupku (u tom ostavinskom postupku poslovni udio tuženika prenesen je sa supruga tužiteljice na sinove, Luku i Enrica Bencicha jer su tužiteljica i njezin pok. suprug bili formalno razvedeni, da bi 2008. godine sinovi prenijeli tužiteljici svoje poslovne udjele - izvod iz sudskog registra na listu 21-22 spisa, dokumentacija koja se odnosi na kreditni odnos sa ZVEZA BANKOM na listu 61-135 i 169-176 spisa, djelomični povijesni izvadak na listu 137-139 spisa, presuda posl. broj: P-140/96 na listu 140-142 spisa).

27. Međutim, uvidom u stečajni spis posl. broj: St-258/18, utvrđeno je da je tamo tužiteljica u pogledu stjecanja tih nekretnine (kuće u Červaru) iskazivala sasvim drugačije. Naime, u izjavi o gospodarskom stanju društva (list 119 do 121 spisa), potpisanu od strane tužiteljice kao zakonske zastupnice tuženika kao dužnika, ista navodi cit.: "Federico (pok. suprug tužiteljice) je kao direktor RB-IMPEX-a ishodio kredit kod Zagrebačke banke za kupnju poslovno stambenog objekta u Poreču, Červar 3. U prizemlju je otvorio restoran, a na I. katu je stanovao."

28. Slijedom navedenog, proizlazilo bi da je tužiteljici oduvijek bilo poznato da su predmetne nekretnine tuženikovo vlasništvo, kao i da nije iskazivala istinito u ovom postupku.

29. Međutim, sve i da sud uzme da je tužiteljica u ovom postupku iskazivala istinito prvo saznanje da su nekretnine upisane na tuženika dobila je 2005. godine, a da bi netko stekao dosjelošću vlasništvo potrebno je da je pošten svo vrijeme trajanja

dosjelošti, a tužiteljica to nije bila od najkasnije od kraja 2005. godine. Kako su nekretnine stečene 2001. godine do 2005. godine nije proteklo ni najmanje vrijeme trajanja dosjelošti za nekretnine, a to je 10 godina (to pod uvjetom da se uzme da je posjed i zakonit i istinit).

30. No, sud je mišljenja da tužiteljica, kao ni njezin sin Luka Bencich, nisu u ovom postupku iskazivali istinito kada su navodili da su sporne nekretnine kupljene iz sredstava od prodaje kuće u Malom Maju. U prvom redu zato što je tužiteljica u stečajnom postupku sama tvrdila drugačije (da su nekretnine kupljene kreditom kojeg je podigao tuženik čemu u prilog ide i činjenica da su predmetne nekretnine, u vrijeme kada su sklapani ugovori sa ZVEZA BANKOM bile opterećene zalogom u korist Zagrebačke banke, a prije toga Casse di Risparmio di Trieste (z.k. izvadci na listu 98 i 99 spisa) što navodi na zaključak da su nekretnine zaista stečene kreditom kojeg je podigao tuženik, a ne zajedničkim sredstvima stečenim od prodaje kuće u Malom Maju). Drugo, navodi tužiteljice, kao i njezinog sina Luke Bencicha, nisu ni životni ni logični jer je, barem ovome sudu, neprihvatljivo da bi tužiteljica gotovo 16 godina imala saznanje da se njezine nekretnine vode kao vlasništvo druge osobe, a u vezi toga ne bi ništa poduzimala. Tim više što je ta druga osoba – vlasnik nekretnina društvo čiji je ona jedini imatelj poslovnih udjela i jedina odgovorna osoba pa nije postojalo niti jedne zapreke da uskladi zemljišnoknjižno stanje sa faktičnim. Navodi tužiteljice da to nije učinila zbog visokih poreza su neosnovani, paušalni i ničim dokazani.

31. Konačno, a možda i najvažnije, postavlja se pitanje savjesnosti i poštenja u ponašanju tužiteljice jer ako je znala da su predmetne nekretnine njezine onda se postavlja pitanje kako je unatoč tome mogla raspolagati tim nekretninama (opterećivati ih hipotekama) u ime i za račun tuženika čiji je ona bila zakonski zastupnik.

32. Što se tiče navoda tužiteljice da se radi o nekretninama koje čine bračnu stečevinu, kad bi sud i uzeo da su nekretnine kupljene sredstvima tužiteljice i njezinog pok. supruga, a koje sredstva su stekli od prodaje zajedničke kuće u Malom Maju, predmetne nekretnine ni tada ne bi mogle predstavljati bračnu stečevinu. Naime, sve i da su iste kupljene iz sredstava koja su ostvarena prodajom kuće tužiteljice i njezinog supruga u Malom Maju, ta su sredstva u tom slučaju, obzirom su nekretnine kupljene na tuženika, trebala biti u poslovnim knjigama tuženika zavedena kao pozajmica, pa bi predmet bračne stečevine u tom slučaju bila pozajmica, no opet ne nekretnina. Ili je trebalo doći do povećanja temeljnog kapitala (što nije). U odnosu na pozajmice, u tom pravcu tužiteljica nije postavila tužbeni zahtjev, a uvidom u stečajni spis posl. broj: St-258/18 utvrđeno je da je tužiteljica podnijela prijavu tražbine po osnovi ugovora o zajmu i dva aneksa, ali to su zajmovi davani od 2009. godine, na dalje, a kuća je kupljena 2001. godine. Očito je da su ti zajmovi dani po nekoj drugoj osnovi i u neku drugu svrhu (no ionako je ta tražbina osporena, a tužiteljica nije nikada pokrenula parnični postupak na koji je upućena).

33. Odredbama čl. 159. st. 1., st. 2. i st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14, dalje: ZV) propisano je da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari (1). Samostalni posjednik čiji je posjed pokretne stvari zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom tri

godine, a takav posjednik nekretnine protekom deset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja (2). Samostalni posjednik pokretne stvari kojemu je posjed barem pošten stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom deset godina, a takav posjednik nekretnine protekom dvadeset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja (3).

34. Sukladno čl. 18. st. 3. ZV-a posjed je pošten ako posjednik kad ga je stekao nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed, ali poštenje prestaje čim posjednik sazna da mu pravo na taj posjed ne pripada.

35. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da je tužiteljici od prvog dana kada su nekretnine stečene, 2001. godine, bilo poznato kako su stečene i tko ih je stekao odnosno da ih nije stekla ona. U krajnjoj liniji, da tome i nije tako, tužiteljica je najkasnije 2005. godine, četiri godine nakon upisa na tuženika, saznala da se iste vode kao vlasništvo tuženika radi čega u odnosu na tužiteljicu nisu ispunjene pretpostavke stjecanja prava vlasništva dosjelošću temeljem čl. 159. st. 1. i st. 2. ZV-a jer je da se ne radi o njezinim nekretninama tužiteljica znala najkasnije od 2005. godine, od kada njezin posjed gubi svojstvo poštenosti, a do kada nije proteklo minimalno vrijeme potrebno za dosjelost u trajanju od 10 godina posjedovanja kao samostalni, zakoniti, istiniti i poštenu posjednik. Rad navedenog, kako pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću moraju biti ispunjene kumulativno to nema potrebe posebno utvrđivati da li su ispunjene preostale pretpostavke (samostalnost, istinitost, zakonitost).

36. Stranke su potraživale troškove.

37. Odredbom čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje: ZPP) propisano je da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci i njezinom umješaču naknaditi troškove izazvane vođenjem podneska.

38. Osnovanost zatraženih troškova postupka sud je utvrđivao temeljem čl. 155. ZPP-a, dok je visinu utvrđivao primjenom pravila Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15) i vrijednosti predmeta spora u iznosu od 3.400.000,00 kn slijedom čega strankama za svaku poduzetu radnju, za koju ime se priznaje 100% iz Tbr. 7.1., pripada 3.400 bodova.

39. Tuženiku se priznaje trošak za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 34.000,00 kn uvećano za PDV prema Tbr. 8.1. i Tbr. 42. u ukupnom iznosu od 42.500,00 kn.

40. Umješaču na strani tuženika se priznaje za sastav podneska od 31.03.2021. iznos od 34.000,00 kn prema Tbr. 8.1., za pristup pripremnom ročištu 28.09.2021. iznos od 17.000,00 kn prema Tbr. 9.2., za sastav podneska od 12.10.2021. iznos od 8.500,00 kn prema Tbr. 8.3. – ostali podnesci, za pristup ročištu 26.01.2022. iznos od 17.000,00 kn prema Tbr. 9.2., ukupno 76.500,00 kn uvećano za PDV 25% u iznosu od 19.125,00 kn prema Tbr. 42., ukupno 95.625,00 kn.

41. Radi svega navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Pazinu, 22. travnja 2022. godine

Sutkinja:
Tijana Licul

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 15 dana računajući od dana objave presude, ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

DNA:

1. Pun. tužitelja
2. Tuženiku
3. Pun. umješaka

Broj zapisa: **eb30a-d6e9c**

Kontrolni broj: **002ce-c5980-3aba6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TIJANA LICUL, L=PAZIN, O=TRGOVAČKI SUD U PAZINU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.